

ระเบียบกรมกิจการผู้สูงอายุ
เรื่อง การดำเนินการวินัยแก่พนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๔ (๙) ข้อ ๒๕ วรรคสอง และข้อ ๒๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายให้ส่วนราชการกำหนดการกระทำอันเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงและวินัยอย่างร้ายแรง หลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวนพนักงานราชการ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมกิจการผู้สูงอายุ ว่าด้วยการดำเนินการวินัยแก่พนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบกรมกิจการผู้สูงอายุนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

หมวด ๑
วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๓ พนักงานราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีได้กำหนดความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่ร้ายแรงไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้นำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

หมวด ๒
การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๕ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรายงานตามลำดับชั้นให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุทราบโดยเร็ว โดยทำเป็นหนังสือ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)
- (๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

- (๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย
- (๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ ๖ การกล่าวหาที่จะดำเนินการตามระเบียบกรมกิจการผู้สูงอายุนี้ ถ้าเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ระบุชื่อของผู้กล่าวหา และลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา
- (๒) ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาพนักงานราชการผู้ใด
- (๓) ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่มีการกล่าวหาเพียงพอที่จะเข้าใจได้ หรือแสดงพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

ในกรณีที่เป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกคำกล่าวหาที่มีรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๗ กรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยที่จะดำเนินการตามระเบียบกรมกิจการผู้สูงอายุนี้ อาจมีลักษณะดังนี้

- (๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาพนักงานราชการผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ หรือ
- (๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

หมวด ๓ การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

ข้อ ๘ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้อำนวยการกองเลขานุการกรม ผู้อำนวยการศูนย์ หรือผู้บังคับบัญชาตำแหน่งอื่นใดซึ่งพนักงานราชการผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยเร็ว

(๑) ดำเนินการสืบสวนเบื้องต้นหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนและพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ในการนี้ อาจสืบสวนเองหรือให้ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวนแล้วรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

(๒) พิจารณาเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วและเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยให้ดำเนินการตามข้อ ๙ ต่อไป

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๔ ถ้าพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๕

แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่า กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยเห็นควรยุติเรื่อง ให้เสนอรายงานพร้อมความเห็นและพยานหลักฐานให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเพื่อพิจารณา กรณีที่อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุมีความเห็นตามที่เสนอให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าอธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ ดำเนินการตามความเห็นดังกล่าว เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม

ข้อ ๑๐ กรณีที่ถือว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามข้อ ๙ ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ รายงานผลการสืบสวนพร้อมความเห็นและพยานหลักฐานให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุอาจสั่งให้ยุติเรื่องได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าพนักงานราชการผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าการกระทำความผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

หมวด ๔

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๘ และข้อ ๙ ปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ ดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่ถ้าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ จนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ ดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการตามหมวดนี้ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวขยายเวลาได้ตามความจำเป็น โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย

ข้อ ๑๓ ในการดำเนินการตามข้อ ๑๒ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้อีกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๓ แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้เสนอรายงานพร้อมความเห็นและพยานหลักฐานให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเพื่อพิจารณา กรณีที่อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุมีความเห็นตามที่เสนอให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนตอบแทน หรือลดขั้นเงินเดือนตอบแทน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้เสนอรายงานพร้อมความเห็นและพยานหลักฐานให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเพื่อพิจารณา แต่ถ้าอธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ ดำเนินการตามความเห็นดังกล่าว

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๕ ต่อไป
กรณีตาม (๑) และ(๒) ถ้าอธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ ดำเนินการตามความเห็นดังกล่าว

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ ดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๕ ต้องดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา แล้วเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ต้องให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาตามความจำเป็น ในการนี้ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะขยายเวลาให้ตามที่เห็นสมควรโดยไม่ต้องแสดงเหตุผลไว้ด้วย หรือจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการดำเนินการแล้วพิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๓ ต่อไปก็ได้ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๖ แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วให้เสนอรายงานพร้อมความเห็นและพยานหลักฐานให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเพื่อพิจารณา

หมวด ๕

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๘ และข้อ ๙ ปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๗ มีหน้าที่รายงานให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุทราบโดยเร็ว และให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่เป็นกรณีดำเนินการต่อเนื่องจากการดำเนินการตามข้อ ๑๔ (๓) ให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นใหม่เพื่อดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ ส่วนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๓ และข้อ ๑๖ จะนำมาใช้ในการสอบสวนนี้หรือไม่เพียงใดให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๙ กรณีที่พนักงานราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง การดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวน พิจารณา อำนาจหน้าที่ รวมทั้งแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีและหนังสือที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม และให้คำสั่งของอธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเป็นที่สุด โดยไม่ต้องนำเสนอรายงาน อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อพิจารณา

หมวด ๖

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๒๐ พนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามระเบียบนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ และให้รายงานพร้อมพยานหลักฐานให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุเพื่อพิจารณา

ข้อ ๒๑ พนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าเจ็ดวัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย และอธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ ได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสอบสวนโดยได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ได้เห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามระเบียบนี้

หมวด ๗
การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ

ข้อ ๒๒ การสั่งยุติเรื่องกรณีที่มิมีมูลว่าเป็นการกระทำความผิดวินัย ให้ทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหาและผลการพิจารณา และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๒๓ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ไล่ออกตามข้อ ๒๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้สัญญาจ้างสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๔ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนตอบแทน ลดขั้นเงินเดือนตอบแทน หรือไล่ออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามกฎหมายใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๒๕ การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนตอบแทนหรือลดขั้นเงินเดือนตอบแทน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๓) การสั่งลงโทษไล่ออก ถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกฎหมายว่าด้วยพนักงานราชการและระเบียบนี้ ให้ไล่ออกตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง ทั้งนี้ ในกรณีที่มิเหตุอันสมควรต้องสั่งไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง ก็ให้สั่งไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้การสั่งดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกลงโทษ

(๔) การสั่งลงโทษไล่ออก ในกรณีที่กระทำความผิดวินัยเพราะเหตุละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวันและไม่กลับมาปฏิบัติงาน ตามข้อ ๒๔ (๖) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ไล่ออกตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ

(๕) การสั่งลงโทษไล่ออก ในกรณีกระทำความผิดอาญาและได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ให้สั่งไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษจำคุก หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องรับโทษจำคุกแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นกรณีที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหนักกว่าโทษจำคุก ให้สั่งไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

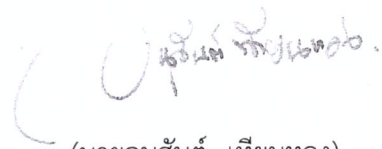
(๖) การลงโทษไล่ออก ในกรณีที่พนักงานราชการได้สิ้นสุดสัญญาจ้างไปก่อนแล้วเนื่องจากกรณีอื่นหรือได้รับอนุญาตให้ลาออก ให้สั่งไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการไปแล้วนั้น

หมวด ๘
บทเปิดเตล็ด

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษที่ไม่อาจนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในระเบียบนี้มาใช้บังคับได้ การดำเนินการในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุกำหนดเพื่อให้ได้รับความจริงและยุติธรรม

ข้อ ๒๗ ให้อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายอนันต์ เทียนทอง)

ผู้ตรวจราชการกระทรวง รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ